

SKT. FILIP & JAKOB, APOSTLE (11. MAJ)

Indgangsvers

De råbte til dig, Herre, i trængslens tid, og du bønhørte dem fra himlen. (Halleluja, halleluja). **V. (Sl 33)** Bryd ud i jubel for Herren, I retfærdige, lovsang er dejlig for de retskafne. Ære være.

Kirkebøn

Gud, du som glæder os ved dine apostle Filip og Jakobs årlige fest, giv os, beder vi dig, at vi må lade os belære af deres forbilleder, og hvis fortjenester vi fryder os. Ved vor Herre.

I Påsketiden:

Læsning (Visd 5,1-5)

De retfærdige stå med stor frimodighed for øjnene af dem, som forfulgte dem, og dem, som ringeagtede deres plager. Når de nu får dem at se, vil de blive rystet af en voldsom rædsel og blive ude af sig selv over deres uventede frelse; så vil de sige til hinanden fulde af anger, mens de sukker i deres sjæleangst: Det var dem, vi uforstandige engang gjorde til latter og bragte i folkemunde til spot og spe; deres liv så vi på som vanvid, deres død som æreløs. Hvordan kan de regnes blandt Guds sønner og få lod og del med de hellige?

Uden for Påsketiden:

Epistel (Ef 4,7-13)

Brødre! Hver enkelt af os har fået nåden givet som gave tilmålt af Kristus. Derfor hedder det: Han er steget op til det høje, han har ført fanger med, han har givet gaver til menneskene. Men at han er steget op, hvad andet betyder det, end at han også er steget ned til den lave jord? Han, som er steget ned, er den samme, som også er steget op højt over alle himle for at fylde alt. Og han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til

at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde.

Graduale

I Påsketiden (Sl 89): Halleluja, halleluja. Himlene skal prise dine undere, Herre, og din sandhed i de helliges forsamling. Halleluja. **(Joh 14, 9)** Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen, halleluja.

Uden for Påsketiden: Du vil sætte dem til fyrster over hele jorden; de vil ihukomme dit navn, Herre. I dine fædres sted er der født dig sønner, derfor skal folkene prise dig. Halleluja, Halleluja. **(Joh 14, 9)** Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen, halleluja.

Evangelium (Joh 14,1-13)

På den tid, sagde Jesus til sine disciple: »Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer? Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at også I skal være, hvor jeg er. Og hvor jeg går hen, derhen kender I vejen.« Thomas sagde til ham: »Herre, vi ved ikke, hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?« Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig. Kender I mig, vil I også kende min fader. Og fra nu af kender I ham og har set ham.« Filip sagde til ham: »Herre, vis os Faderen, og det er nok for os.« Jesus sagde til ham:

»Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen; hvordan kan du så sige: Vis os Faderen? Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De ord, jeg siger til jer, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, gør sine gerninger. Tro mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; hvis ikke, så tro på grund af selve gerningerne. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen; og hvad I end beder Faderen om i mit navn, det vil jeg gøre.

Offertorium

I Påsketiden (Sl 89): Himlene skal prise dine undere, Herre, og din sandhed i de helliges forsamling. Halleluja, halleluja.

Uden for Påsketiden: Deres stemme er nået ud til hele jorden, og deres ord til verdens ender.

Stillebøn

Herre, modtag nådig de offergaver, som vi frembærer for at fejre dine apostle Filip og Jakobs fest, og afvend alt det onde, som vi fortjener. Ved vor Herre.

Apostlenes præfation bedes.

Kommunionsvers (Joh 14,9-10)

Så lang tid har jeg været hos jer, og du kender mig ikke, Filip? Den, der har set mig, har set Faderen (Halleluja). Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? (Halleluja, halleluja).

Slutningsbøn

Mættede med frelsens hemmeligheder beder vi dig, Herre, at vi må blive hjulpet ved forbønner af dem, hvis fest vi fejrer. Ved vor Herre.